

Hotellet som var en Folkhögskola

Drömde att jag skulle börja på en folkhögskola för första gången i livet. Terminen hade redan dragit igång, fastän säsongen var full av avslutningar. Hade inte hunnit vara med på en enda lektion under de första två veckorna. Vad skulle man tro om mig?! Visste inte ens på vilken gata skolan låg, bara i vilken stad. Hyrde ju sedan länge en lägenhet i den staden, fast där hade jag knappt heller tagit mig tid att bo. Hursomhelst kändes det väldigt hemma när man väl kom dit.

Från rummet jag haft i den äldsta lägenheten drog mamma och pappa bort damm ifrån taket med varsin kratta. Det visade sig vara en lös berggrund som hamnat upp & nerpå, som föll ned på golvet som jordlager. Hur kunde jag hinna hjälpa till? Stod ju här mitt i den främmande, hemtama lilla staden. Försökte minnas vilket namn man hade döpt folkhögskolan till, men kom bara på massa andra områden. Och när jag skulle plocka fram informationspaketet med välkomstfoldern ur ryggsäcken, fick mina fingrar bara upp gamla stenciler och anteckningsböcker.

Längst bak i bussen hade en kvinna börjat säga alltför insmickrande saker samt ville ge mig något i handen. Reste mig och flyttade längst fram. Kvinnan blev bestört och försökte förklara. Senare visade det sig att hon kunde rätt väg till folkhögskolan. Förmodligen var kvinnan med i klassen, och påminde delvis om vår lärarinna. Innan jag visste ordet utav hade lärarinnan planterat in i mig alla kunskaper som man hittills gått igenom. Det måste ha skett med en enda blick.

Nu fick jag köpa böckerna, som kostade lika mycket som smörgåsarna, sju kronor styck. Men bara om jag ville och hade råd, betonade hon. Började undra ifall det var socialfall som inhystes i dessa korridorer...? Säkert var hela institutionen förlegad och begagnad. Nå, jag gillade ju gamla grejer! Hursomhelst hade jag ett litet jobb parallellt, så personalen borde snarast få dricks för den goda materialhanteringen.

Lite senare i drömmen satt vi några elever, förmodligen hemma i min lägenhet, och körde Boulder Dash o dyl gamla dataspel. Jag eller någon hade kommit på hur man gick rakt igenom allt från diamantmurar till farliga fjärilsmonster utan att dö. Visserligen kunde figuren redan gräva sig fram längs de flesta rutorna. Och vad skulle man med hinder till ifall inget längre funkade som just hinder?! Likafullt höll vi på att inse någon ny aspekt av spelet - eller kanske skapa aspekten... De mörka gruvgångarna blev helt vita. Endast några ögon återstod. Något av ögonen måste vara dörren ut till ett helt annat hotell.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren TrollTörnTrappan med Poeter.se id #28800 innehar upphovsrätten